

Κριτική στην εφημερίδα «Καθημερινή» 12/11/ 2014

Ο Μικρός Πρίγκιπας ταξιδεύει 71 χρόνια και συγκινεί ακόμη

ΣΑΝΤΡΑ ΒΟΥΛΓΑΡΗ

Ζούσε σε έναν μικρό πλανήτη, αυτός, τα τρία του ηφαίστεια και ένα τριαντάφυλλο. Ενιωθε μόνος του και ήθελε ένα φίλο. Έτσι ξεκίνησε το ταξίδι του. Πέρασε από πολλούς πλανήτες με διάφορους ανθρώπους μα κανένας δεν έγινε φίλος του. Κατέληξε στη Γη, στη μέση της ερήμου. Η ιστορία του Μικρού Πρίγκιπα του Αντουάν ντε Σεντ-Εξιπερί σε μια παράσταση. Το θέατρο ασφυκτικά γεμάτο γιατί καθώς φαίνεται ο μικρός μας φίλος από τα παλιά έχει την ικανότητα να συγκινεί τα παιδιά όλων των εποχών και όλων των ηλικιών.

Ο λόγος για τη νέα εντυπωσιακή παιδική παραγωγή που παρουσιάζει στο «Ιλίσια» κάθε Κυριακή στις 11 π.μ. και στις 3 μ.μ. η ομάδα Μαγικές Σβούρες του Δημήτρη Αδάμη.

Η πρώτη αίσθηση καθώς το θέατρο γεμίζει (πόσο καιρό είχα να δω κόσμο στον εξώστη) είναι η ανάγκη των θεατών γι' αυτή τη συνάντηση με την αθωότητα. Θα έλεγα ότι η παράσταση του Μικρού Πρίγκιπα του Αδάμη απευθύνεται φυσικά στα παιδιά όμως κάπου στο βάθος κλείνει το μάτι σε εμάς τους μεγάλους. Σε περίπτωση που έχουμε ξεχάσει.

Στη διασκευή του Δημήτρη Αδάμη (κείμενο, σκηνοθεσία) ο πιλότος (Δημήτρης Αγοράς) γιορτάζει τα έξι χρόνια από την επιστροφή του μετά τη συνάντηση με τον Μικρό Πρίγκιπα (Γιώργος Γιόκοτος). Οι φίλοι του τον παροτρύνουν να χαρεί και του φέρνουν μια τούρτα, εκείνος είναι σκυθρωπός. Έχουν περάσει έξι χρόνια, μπορεί να κοιτάζει τον ουρανό και να βλέπει το αστέρι του μικρού πρίγκιπα, όμως του λείπει πολύ.

Κυλάει σαν χάδι

Η παράσταση κυλάει γλυκά, συγκινητικά, σαν χάδι, με όμορφα τραγούδια και μουσικές (χαρακτηριστικό των παραγωγών του Αδάμη), δεν καταλαβαίνεις για πότε περνάει η ώρα. Ο ήχος ενός αεροπλάνου που πέφτει, επισημαίνει όπως και πριν από την έναρξη της παράστασης ότι πρέπει να μαζευτούμε για το δεύτερο μέρος.

Μου κάνει εντύπωση πόσοι γονείς αγοράζουν το βιβλίο που πωλείται με το κείμενο και τη μουσική της παράστασης, πόσα παιδιά το ζητούν. Το παράδοξο είναι πως δεν το απαιτούν για να ικανοποιήσουν την καταναλωτική τους μανία. Το βράδυ στο σπίτι όπως και για αρκετά βράδια από τότε το διαπίστωσα κι εγώ όταν βρήκα το βιβλίο του μικρού πρίγκιπα ανοιχτό στο πλάι του κρεβατιού της μικρής. Ανάγνωση που δεν μοιράστηκε μαζί μου όπως παλιότερα, αναζήτησε όμως μόνη της στα ράφια της βιβλιοθήκης και διάβασε σε μια δική της μυστική ώρα.

Δεν είναι τυχαίο ότι η ομάδα «μαγικές σβούρες» δεν έστειλε ένα κλασικό δελτίο Τύπου για την ανακοίνωση της παράστασης γιατί όπως λένε «δεν υπάρχει και δεν μπορεί να γραφτεί. Το μόνο που μπορεί να γίνει είναι να σας μιλήσουμε για την εμπειρία. Είναι όλα όσα ακριβώς θα ήθελε να πει κανείς σε ένα παιδί αλλά και όλα όσα έχουμε κρυμμένα μέσα μας από τότε που ήμασταν παιδιά». Εξαιρετικοί όλοι οι ηθοποιοί που απαρτίζουν την ομάδα καθώς και οι υπόλοιποι συντελεστές. Η κίνηση της Αντιγόνης Γύρα (από τις πιο όμορφες στιγμές η σκηνή του ηλιοβασιλέματος που δίνεται με ένα τεράστιο μπαλόκι που κινεί μια ηθοποιός), τα σκηνικά και κοστούμια της Γεωργίας Μπούρδα, οι φωτισμοί του Γιώργου Ανεστόπουλου. Να σταθώ στο τραγούδι του τέλους που υπογράφει ο Γιώργος Βαρσαμάκης, ο οποίος στην πρεμιέρα ανέβηκε στη σκηνή με τη μικρή του κόρη.

Εβδομήντα ένα χρόνια έχουν περάσει από τότε που γράφτηκε ο Μικρός Πρίγκιπας και οι νέες εκδόσεις του συνεχίζουν να κερδίζουν τις πρώτες θέσεις των πολυδιαβασμένων βιβλίων. Ίσως να είναι το κομμάτι μέσα μας που ακόμη δεν έχει εξημερωθεί...